

og skal derfor krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Herudover vil fastlæggelsen af, hvilke oplysninger der må anses som fortrolige, kunne ske med udgangspunkt i de almindelige regler om tavshedspligt i straffelovens § 152. Selv om forvaltningslovens § 27 ikke gælder for domstolene, vil der også kunne hentes vejledning i, hvilke oplysninger der efter denne bestemmelse anses for omfattet af tavshedspligten.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.5.

Til nr. 5 og 6 (§ 155, nr. 2, og § 156 a)

Det foreslås, at der indføres en ny forkyndelsesform – »digital forkyndelse« – hvor forkyndelse sker ved, at den meddelelse, der skal forkyndes, sendes ved digital kommunikation, samtidig med at modtageren anmodes om at bekræfte modtagelsen af meddelelsen, jf. forslaget til § 155, nr. 2.

Efter forslaget til § 156 a anses forkyndelsen for sket, når modtageren har bekræftet modtagelsen enten ved en digital meddelelse, der er forsynet med en digital signatur, eller ved at sende en personligt underskrevet kopi af meddelelsen. Den digitale forkyndelse kommer således til at minde en del om brevforkyndelse, jf. retsplejelovens § 156 (som ikke ændres). Tidspunktet for, hvornår meddelelsen anses for forkyndt, jf. forslaget til 2.-3. pkt., bygger da også på de tilsvarende regler om brevforkyndelse.

Digital forkyndelse kræver en aktiv bekræftelse fra modtageren af at have modtaget dokumentet. En automatisk funktionalitet hos modtageren, hvorved modtagelsen f.eks. bekræftes ved åbning af en digital meddelelse, vil ikke være tilstrækkelig.

Digital forkyndelse kan efter den foreslåede bestemmelse ske, selv om modtageren ikke har givet samtykke til at modtage digitale meddelelser, men til gengæld kræver en gennemførelse af forkyndelsen som nævnt modtagerens aktive medvirken. Ønsker den pågældende ikke at få meddelelsen forkyndt digitalt, kan han eller hun blot forholde sig passiv.

Hvis modtageren forholder sig passiv over for den digitale forkyndelse, må der ske forkyndelse på anden måde, hvilket i praksis antagelig vil indebære, at der sker stævningsmandsforkyndelse, medmindre det konkret kan lægges til grund, at dokumentet er kommet modtageren i hænde, således at forkyndelse kan anses for sket efter retsplejelovens § 163, stk. 2.

Det forudsættes, at den meddelelse, der skal forkyndes, i almindelighed er forsynet med en digital signatur, der kan sikre, at meddelelsen stammer fra den an-

givne afsender, og at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs.

De almindelige regler om beskyttelse af fortrolige oplysninger, herunder f.eks. persondatalovens regler om behandling af personoplysninger, gælder også ved digital forkyndelse. Dette indebærer bl.a., at der ved digital forkyndelse af meddelelser, der indeholder fortrolige oplysninger, skal ske kryptering eller lignende, således at uvedkommende ikke kan læse meddelelsen, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 (forslag til retsplejelovens § 154, stk. 2), ovenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.6.

Til nr. 7 (§ 158)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om digital forkyndelse som ny forkyndelsesform, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 (forslag til retsplejelovens § 155, nr. 2).

Til nr. 8, 10 og 11 (§ 178, § 494 og § 497)

Med lovforslagets § 1, nr. 8, 10 og 11, fastsættes der regler om behandlingen af forvarede vidner og skyldnere.

Hensigten med § 178, stk. 4, er at fastslå, at en forvaret alene er undergivet de indskrænkninger, som er nødvendige til sikring af forvaringens øjemed eller opretholdelse af orden og sikkerhed i institutionen.

Bestemmelsen i § 178, stk. 4, svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 om varetægtsarrestanter og medfører, at der ved indskrænkninger i den forvaredes rettigheder skal henses til formålet med forvaringen.

Formålet med forvaring er nærmere beskrevet i de enkelte bestemmelser i retsplejeloven, jf. de almindelige bemærkninger punkt 6. Formålet kan bl.a. være, at sikre et vidnes eller en skyldners tilstedeværelse i retten, jf. § 178, stk. 1, nr. 5, og § 494, stk. 2, at sikre et vidnets forklaring eller en skyldners oplysningspligt for retten, jf. § 178, stk. 1, nr. 5, og § 497, stk. 2, eller at sikre, at en tredjemand efterkommer et pålæg om edition, jf. § 299, stk. 2, og § 807, stk. 2.

Baggrunden for de foreslåede regler i § 178, stk. 5-9, om besøgskontrol, udgangstilladelse og brevkontrol mv. er, at det efter Justitsministeriets opfattelse er nødvendigt med et klart hjemmelsgrundlag for at iværksætte disse kontrolforanstaltninger og indskrænkninger.

Bestemmelserne i § 178, stk. 5-9, svarer til de gældende bestemmelser i retsplejelovens §§ 771-773 om besøgs- og brevkontrol samt udgangstilladelse for varetægtsfængslede. Modsat de gældende bestemmelser for varetægtsarrestanter vil det dog ikke være politiet,